

- EPILEG -

Les preocupacions actuals dels pobles es mouen entorn al desenvolupament, a la participació democràtica i a la tecnificació dins d'un culte, poder exagerat, a l'eficàcia. Però no es pot conduir a un poble predicant sols el benestar; no és aquest el sistema de temperar els esperits per a formar homes capaços de conquerir-lo.

Dins d'aquest desig de benestar material, de culte al progrés, però sense oblidar les soterrades necessitats de tot home d'enfrontar-se regularment a les veritats transcendents, cercant el suport humanista ètic que doni sentit a la convivència, ha de moure's, creiem, el polític del moment actual.

Amb aquest tarannà generós i entusiasta aplicat a plantejaments no retòrics, sinó realistes i rigorosos, esperem que l'agricultura i els agricultors de les nostres contrades aportin, a un món en què tot es relativitza en una esquerra sense precedents dels valors absoluts, no ja el seu granet de sorra, si més no una pedra angular, a la construcció d'una ferma estructura econòmica, social i política que ens permeti entrar, amb una autèntica seriositat, al futur decurs de la Història.

La propietat agrària a la Regió Catalana de l'Ebre, després d'ésser analitzada la seva realitat estructural, sembla tancar-se al seu castell de contemplació i estudi potencials, on persisteix, encara, amb la seva feixuga càrrega de problemes. Nosaltres creiem, haver complert amb el propòsit inicialment fixat, car tant les precedents consideracions com l'esperit del nostre estudi pretenen atreure l'atenció vers aquesta fonamental i tradicional faceta de la realitat agrària del país. Tota la problemàtica que pot derivar-se caldrà atendre-la com a origen de profundes modificacions socials, culturals i polítiques.

Desconec les repercussions de qualsevol ordre que aquest estudi pugui tenir en el futur, però no dubto a afirmar (car el conjunt del coneixement humà s'ha aconseguit mitjançant minúscules aportacions Successives) que cap noble pruija és despreciable *a priori*, ni cap coneixement pot titllar-se d'inútil a perpetuïtat, fent bo aquell "desprecia cuanto ignora" del qual es lamentava amargament el poeta. Ets únics

coneixements que mai no s'apliquen són els que no es tenen; els únics esforços veritablement inútils són els que només esdevenen simples projectes o declaracions de bones intencions. Recíprocament, la consideració i l'acceptació de les noves idees induirà a contemplar el llegat patrimonial i agrícola del nostre poble com a una profunda arrel viva i no pas com una vella estaca clavada al terra, perquè cap immobilisme es pot sostenir, amb credibilitat, a llarg termini.

Que qualsevol estadant conscient de les terres de l'Ebre, sense distinció ideològica, doni suport amb entusiasme a una activa política regional que es proposi solucionar les múltiples qüestions que l'estructura de la propietat i la política agrària plantegen al territori, deu ésser l'eslògan que inspire una causa noble per a escatir al futur. I és el nostre millor desig que aquest mateix futur -quasi tan incert com proper- resti finalment lliure de les nombroses susceptibilitats del present, com digne hereu que és d'un prodigiós i esplendorós passat.

